

C-682/18. sz. ügy

**Az előzetes döntéshozatal iránti kérelemről a Bíróság eljárási szabályzata
98. cikkének (1) bekezdése alapján készített összefoglalás**

A benyújtás napja:

2018. november 6.

A kérdést előterjesztő bíróság:

Bundesgerichtshof (Németország)

Az előzetes döntéshozatalra utaló határozat kelte:

2018. szeptember 13.

Felperes:

LF

Alperesek:

1. Google LLC
2. YouTube Inc.
3. YouTube LLC
4. Google Germany GmbH

Az alapeljárás tárgya

A szerzői jogok megsértésén alapuló eltiltás és kártérítés iránti kereset

Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgya és jogalapja

Az uniós jog értelmezése, EUMSZ 267. cikk

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) A 2001/29/EK irányelv 3. cikkének (1) bekezdése értelmében vett közvetítés cselekményét valósítja-e meg az olyan internetes videómegosztó platform

üzemeltetője, amelyen a felhasználók a jogosultak hozzájárulása nélkül tesznek hozzáférhetővé a nyilvánosság számára szerzői jogi védelem alatt álló tartalmakat magukban foglaló videókat, ha

- az üzemeltetőnek reklámbevétele származik a platformból,
- a feltöltésre automatikusan és az üzemeltető általi előzetes megtekintés vagy ellenőrzés nélkül kerül sor,
- az üzemeltető a felhasználási feltételek szerint a videó elhelyezésének idejére díjmentesen az egész világra kiterjedő, nem kizárólagos hasznosítási engedélyt szerez a videókra vonatkozóan,
- az üzemeltető a felhasználási feltételekben és a feltöltés során felhívja a figyelmet arra, hogy szerzői jogokat sértő tartalmak nem helyezhetők el,
- az üzemeltető segédeszközt bocsát a jogosultak rendelkezésére, amelynek segítségével a jogsértő videók letiltását kezdeményezhetik,
- az üzemeltető a platformon ranglisták és tartalmi rovatok formájában megszerkeszti a keresési találatokat, és a regisztrált felhasználóknak egy e már megtekintett videókhoz igazodó áttekintést nyújt az ajánlott videókról,

amennyiben az üzemeltetőnek nincsen konkrét tudomása szerzői jogokat sértő tartalmak elérhetőségéről, vagy ilyen tartalmakról tudomást szerezve azokat haladéktalanul törli, vagy az azokhoz való hozzáférést haladéktalanul megszünteti?

2) Az első kérdésre adandó nemleges válasz esetén:

Az első kérdésben ismertetett körülmények között a 2000/31/EK irányelv 14. cikke (1) bekezdésének hatálya alá tartozik-e az internetes videómegosztó platform üzemeltetőjének tevékenysége?

3) A második kérdésre adandó igenlő válasz esetén:

A 2000/31/EK irányelv 14. cikkének (1) bekezdése alapján konkrét jogellenes tevékenységekre vagy információkra kell-e vonatkoznia a jogellenes tevékenységről vagy információról való tényleges tudomásnak és az olyan tényekről vagy körülményekről való tudomásnak, amelyek nyilvánvalóan jogellenes tevékenységre vagy információra utalnak?

4) A második kérdésre adandó igenlő válasz esetén továbbá:

Összeegyeztethető-e a 2001/29/EK irányelv 8. cikkének (3) bekezdésével, hogy a jogosult csak akkor eszközölhet ki ideiglenes intézkedést olyan szolgáltatóval szemben, akinek szolgáltatása a szolgáltatás igénybe vevője

által küldött információ tárolásából áll, és akinek szolgáltatását annak igénybe vevője szerzői jog vagy szomszédos jogok megsértése céljából vette igénybe, ha az egyértelmű jogsértésre való figyelmeztetést követően újból ilyen jogsértésre került sor?

- 5) Az első és második kérdésre adandó nemleges válasz esetén:

Az első kérdésben ismertetett körülmények között a 2004/48/EK irányelv 11. cikkének első mondata és 13. cikke értelmében vett jogsértőnek tekintendő-e az internetes videómegosztó platform üzemeltetője?

- 6) Az ötödik kérdésre adandó igenlő válasz esetén:

Függővé tehető-e attól az ilyen jogsértő 2004/48/EK irányelv 13. cikkének (1) bekezdése szerinti kártérítés-fizetési kötelezettsége, hogy a jogsértő mind az általa megvalósított jogsértés, mind a harmadik személy által megvalósított jogsértés esetében szándékosan járt el, és tudta, vagy kellő gondosság mellett tudnia kellett volna, hogy a felhasználók konkrét jogsértésekhez veszik igénybe a platformot?

A hivatkozott uniós jogi rendelkezések

Az információs társadalomban a szerzői és szomszédos jogok egyes vonatkozásainak összehangolásáról szóló, 2001. május 22-i 2001/29/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv, különösen a 3., 8. cikk

A belső piacon az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások, különösen az elektronikus kereskedelem, egyes jogi vonatkozásairól szóló, 2000. június 8-i 2000/31/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv („Elektronikus kereskedelemről szóló irányelv”), különösen a 14., 15. cikk

A szellemi tulajdonjogok érvényesítéséről szóló, 2004. április 29-i 2004/48/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv, különösen a 11., 13. cikk

A hivatkozott nemzeti rendelkezések

Gesetz über Urheberrecht und verwandte Schutzrechte (a szerzői és szomszédos jogokról szóló törvény, Urheberrechtsgesetz [a szerzői jogról szóló törvény], a továbbiakban: UrhG), különösen a 97., 99., 101., 102a. §

Telemediengesetz (az elektronikus médiáról szóló törvény, a továbbiakban: TMG), különösen a 10. §

A tényállás és az eljárás rövid bemutatása

- 1 A felperes zenei producer, aki a „Petersongs Musikverlag KG” zenei kiadó társtulajdonosa volt. Állítása szerint ő a „Nemo Studios” tulajdonosa.
- 2 A harmadrendű alperes üzemelteti a YouTube internetes platformot, amelyen a felhasználók ingyenesen feltölthetik saját videófájlaikat, és hozzáférhetővé tehetik azokat más internethasználók számára. Az elsőrendű alperes, a Google LLC, a harmadrendű alperes egyedüli tagja és törvényes képviselője.
- 3 1996. május 20-án a „Nemo Studio LF” kizárólagos előadói szerződést kötött ME művésznővel az egész világra kiterjedő hatállyal a művésznő előadásait tartalmazó hang-, valamint kép- és hangfelvételek hasznosítására.
- 4 2008 novemberében megjelent az „A Winter Symphony” című album, amely a művésznő tolmácsolásában előadott zeneműveket tartalmazott. 2008. november 4-én kezdődött ME „Symphony Tour”-ja, amelyen az albumra felvett műveket adta elő.
- 5 2008. november 6-án és 7-én a harmadrendű alperes által üzemeltetett internetes platformon megjelentek az „A Winter Symphony” című albumról és a „Symphony Tour”-on magánjelleggel készített koncertfelvételekből származó zeneszámok, amelyek álló- és mozgóképekkel voltak egybeszerkesztve. A felperes erre tekintettel abbahagyásra irányuló nyilatkozatok megtételére szólította fel a Google-t. A harmadrendű alperes a felperes által megküldött képernyőképek alapján manuális módszerrel megállapította a videók internetcímeit (URL-eit), és letiltotta a videókat.
- 6 2008. november 19-én a harmadrendű alperes internetes platformján újból elérhetővé váltak a művésznő előadásairól készült, álló- és mozgóképekkel egybeszerkesztett hangfelvételek.
- 7 A felperes keresetet indított az első- és a harmadrendű alperessel szemben eltiltás, adatszolgáltatásra kötelezés és kártérítési kötelezettségük megállapítása iránt. E kereseti kérelmeket a felperes az őt az „A Winter Symphony” című hangfelvétel előállítójaként megillető saját jogokra, valamint saját és a művésznőtől származó jogokra alapította.
- 8 Miután a keresetnek első- és másodfokon részben helyt adtak, felülvizsgálati kérelmében a felperes továbbra is azt kéri, hogy kereseti kérelmeinek teljes egészükben adjanak helyt.

Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem indokolásának rövid bemutatása

- 9 A fellebbviteli bíróság megállapította, hogy a felperes az UrhG 97. és 99. §-a alapján eltiltást, az UrhG 101. §-a alapján pedig adatszolgáltatást követelhet az első- és a harmadrendű alperessel szemben bizonyos zeneszámokat illetően. A

harmadrendű alperesre mint tárhelyszolgáltatóra vonatkozik ugyan a 2000/31 irányelv 14. cikkének (1) bekezdése és a TMG 10. §-a szerinti mentesítés. A harmadrendű alperes a tartalmak platformon való elhelyezésében nem játszott tevőleges szerepet, és ezen idegen tartalmakat a magáévá sem tette. Ahhoz, hogy közreműködőként felelős lehessen, hiányzik az ehhez szükséges szándék, mert nem volt tudomása konkrét jogsértésekről. A harmadrendű alperessel mint zavaróval szemben mindazonáltal eltiltás követelhető a felperest a stúdióalbum hét, pontosan meghatározott számával kapcsolatban megillető jogok megsértése miatt. A harmadrendű alperes megsértette az e tekintetben őt terhelő magatartási kötelezettségeket, mert felhívták a figyelmét a konkrét jogsértésekre, és nem törölte vagy tiltotta le haladéktalanul a kifogásolt tartalmakat.

- 10 A fellebbviteli bíróság megállapította továbbá, hogy mivel a harmadrendű alperest csak zavaróként terheli felelősség, nem köteles kártérítést fizetni, mire tekintettel megalapozatlan a jogsértések terjedelmére és az azokkal szerzett bevételre vonatkozó adatszolgáltatásra való kötelezés iránti kérelem. Az első- és a harmadrendű alperesnek ezzel szemben meg kell adnia a zeneszámokat a platformra álnéven feltöltő felhasználók nevét és címét, valamint – postacím hiányában – elektronikus levelezési címét, IP-címét és banki adatait azonban nem.
- 11 A felperes felülvizsgálati kérelmének sikere attól függ, hogy az alapügyben megállapított körülmények között a 2001/29 irányelv 3. cikkének (1) bekezdése értelmében vett „közvetítés” cselekményének minősül-e a harmadrendű alperes magatartása (erről lásd **az előzetes döntéshozatalra előterjesztett első kérdést**). Amennyiben e kérdésre nemleges választ kell adni, úgy felmerül a kérdés, hogy a 2000/31 irányelv 14. cikke (1) bekezdésének hatálya alá tartozik-e a harmadrendű alperes tevékenysége (erről lásd **az előzetes döntéshozatalra előterjesztett második kérdést**). Amennyiben e kérdésre igenlő választ kell adni, úgy felmerül a kérdés, hogy a 2000/31 irányelv 14. cikkének (1) bekezdése alapján konkrét jogellenes tevékenységekre vagy információkra kell-e vonatkoznia a jogellenes tevékenységről vagy információról való tényleges tudomásnak és az olyan tényekről vagy körülményekről való tudomásnak, amelyek nyilvánvalóan jogellenes tevékenységre vagy információra utalnak (erről lásd **az előzetes döntéshozatalra előterjesztett harmadik kérdést**). Ez esetben az a kérdés is felmerül, hogy összeegyeztethető-e a 2001/29 irányelv 8. cikkének (3) bekezdésével, hogy a jogosult csak akkor eszközölhet ki ideiglenes intézkedést olyan szolgáltatóval szemben, akinek szolgáltatása a szolgáltatás igénybe vevője által küldött információ tárolásából áll, és akinek szolgáltatását annak igénybe vevője szerzői jog vagy szomszédos jogok megsértése céljából vette igénybe, ha az egyértelmű jogsértésre való figyelmeztetést követően újból ilyen jogsértésre került sor (erről lásd **az előzetes döntéshozatalra előterjesztett negyedik kérdést**).
- 12 Amennyiben a harmadrendű alperes magatartása sem a 2001/29 irányelv 3. cikkének (1) bekezdése értelmében vett „közvetítés” cselekményének nem minősül, sem a 2000/31 irányelv 14. cikke (1) bekezdésének hatálya alá nem tartozik, úgy felmerül a kérdés, hogy mindemellett a 2004/48 irányelv

11. cikkének első mondata és 13. cikke értelmében vett jogsértőnek tekintendő-e a harmadrendű alperes (erről lásd **az előzetes döntéshozatalra előterjesztett ötödik kérdést**). Amennyiben e kérdésre igenlő választ kell adni, úgy felmerül a kérdés, hogy függővé tehető-e attól az ilyen jogsértő 2004/48 irányelv 13. cikkének (1) bekezdése szerinti kártérítés-fizetési kötelezettsége, hogy a jogsértő mind az általa megvalósított jogsértés, mind a harmadik személy által megvalósított jogsértés esetében szándékosan járt el, és tudta, vagy kellő gondosság mellett tudnia kellett volna, hogy a felhasználók konkrét jogsértésekhez veszik igénybe a platformot (erről lásd **az előzetes döntéshozatalra előterjesztett hatodik kérdést**).

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett első kérdésről

- 13 Mivel a felperes által érvényesített, a nyilvánosság számára történő hozzáférhetővé tétel formájában történő nyilvánossághoz közvetítéshez való jogok esetében a 2001/29 irányelv 3. cikkének (1) bekezdése és (2) bekezdésének a) és b) pontja által összehangolt jogról van szó, a szerzői jogról szóló német törvény megfelelő rendelkezéseit az irányelvvel összhangban kell értelmezni.
- 14 A 2001/29 irányelv 3. cikkének (1) bekezdése értelmében vett „nyilvánossághoz közvetítés” fogalma egyedi értékelést igényel, amelynek keretében több további kritériumot kell figyelembe venni. E kritériumok között a Bíróság a felhasználó által játszott megkerülhetetlen szerepet és beavatkozásának szándékos jellegét hangsúlyozta (lásd legutóbb: 2017. június 14-i Stichting Brein ítélet, C-610/15, EU:C:2017:456, 23–26. pont).
- 15 Kétséges, hogy az alapügyben megállapított körülmények között a 2001/29 irányelv 3. cikkének (1) bekezdése értelmében vett „közvetítés” cselekményének minősül-e a harmadrendű alperes tevékenysége. Ez az eljáró bírósági tanács véleménye szerint legfeljebb az „A Winter Symphony” című album azon hét száma esetében feltételezhető, amelynek jogellenes rendelkezésre bocsátásáról tudomása volt a harmadrendű alperesnek a fellebbviteli bíróság megállapításai szerint, és amelyeket nem, vagy nem elég gyorsan törölt vagy tiltott le.
- 16 A felhasználó által játszott megkerülhetetlen szerep és beavatkozása szándékos jellegének kritériumára tekintettel a „közvetítés” cselekménye azt feltételezi, hogy a felhasználó magatartása következményeinek teljes tudatában – tehát szándékosan és célzatosan –, közvetítőként jár el harmadik személyek irányában a védelem alatt álló mű vagy a védelem alatt álló teljesítmény hozzáférhetővé tételével. Ennek körében elegendő, ha harmadik személyek hozzá tudnak férni a védelem alatt álló műhöz vagy a védelem alatt álló teljesítményhez, anélkül hogy meghatározó lenne az, hogy éltek-e e hozzáféréssel (lásd: 2017. június 14-i Stichting Brein ítélet, C-610/15, EU:C:2017:456, 31. pont).
- 17 A Bíróság által felállított kritériumok alkalmazása a harmadrendű alperes megkerülhetetlen szerepének feltételezése ellen szól annyiban, amennyiben a harmadrendű alperesnek nincsen tudomása a szerzői jogokat sértő tartalmak

elhelyezéséről. A megkerülhetetlen szerep feltételezését nem zárja ugyan ki, hogy a harmadrendű alperes nem maga helyez el tartalmakat, hanem a videóportál rendelkezésre bocsátása révén harmadik személyeknek teszi lehetővé, hogy olyan tartalmakat bocsássonak a portál felhasználóinak rendelkezésére, amelyek között a szerzői jogokat sértő tartalmak is lehetnek (lásd: 2017. június 14-i Stichting Brein ítélet, C-610/15, EU:C:2017:456, 36. pont). A harmadrendű alperes emellett haszonszerzési céllal jár el, mert a portál üzemeltetéséből reklámbevétele származik. A megkerülhetetlen szerep megállapításához azonban az kell, hogy a harmadrendű alperes magatartása következményeinek teljes tudatában járjon el, minek körében a jogosult engedélyének hiányáról is tudnia kell (lásd: 2017. április 26-i Stichting Brein ítélet, C-527/15, EU:C:2017:300, 41. pont). Azon körülmény miatt, hogy a videók elhelyezésére automatikusan kerül sor, a harmadrendű alperesnek a jogosult általi figyelmeztetésig nincsen tudomása szerzői jogokat sértő tartalmak elérhetőségéről. Felhasználási feltételeiben és a feltöltés során felhívja a felhasználók figyelmét arra, hogy nem helyezhetnek el jogsértő tartalmakat. Ezenfelül segédeszközt bocsát a jogosultak rendelkezésére, amelynek segítségével a jogsértő tartalmak elérhetősége ellen léphetnek fel. Az eljáró bírósági tanács véleménye szerint ezért legfeljebb annyiban jöhet szóba a megkerülhetetlen szerep megállapítása, amennyiben a harmadrendű alperes a jogsértő tartalmak elérhetőségéről tudomást szerezve azokat nem törli haladéktalanul, vagy nem szünteti meg haladéktalanul az azokhoz való hozzáférést.

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett második kérdésről

- 18 Egy harmadik személyek által információátvitelre használt internetes platform biztosítása tárhelyszolgáltatásként főszabály szerint a 2000/31 irányelv 14. cikke (1) bekezdésének hatálya alá tartozik (lásd: 2012. február 16-i SABAM-ítélet, C-360/10, EU:C:2012:85, 27. pont). A 2000/31 irányelv 14. cikkének (1) bekezdése szerinti, felelősség alóli mentesítés azonban nem alkalmazható a tárhelyszolgáltatóra akkor, ha e szolgáltató – ahelyett, hogy a tárhelyszolgáltatás semleges nyújtására szorítkozna az ügyfelei által szolgáltatott adatok tisztán technikai és automatikus kezelése révén – olyan tevőleges szerepet játszik, amelynek révén ismeri vagy kezeli az említett adatokat (lásd e tekintetben: 2011. július 12-i L'Oréal ítélet, C-324/09, EU:C:2011:474, 112–116. pont).
- 19 Az alapügyben a harmadrendű alperes a fellebbviteli bíróság megállapításai szerint nem kötötte össze reklámmal a szerzői jogokat sértő videókat. Felmerül azonban az az uniós jogi szempontból tisztázandó kérdés, hogy az alperes a 2000/31 irányelv 14. cikke (1) bekezdésének alkalmazását kizáró tevőleges szerepet játszott-e az alapügyben szereplő egyéb körülményekre (ezzel kapcsolatban lásd az előzetes döntéshozatalra előterjesztett első kérdést) tekintettel.

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett harmadik kérdésről

- 20 Az eljáró bírósági tanács véleménye szerint e kérdésre igenlő választ kell adni. Nem elegendő, ha a szolgáltatónak általános tudomása van arról, hogy szolgáltatásait jogellenes tevékenységekhez veszik igénybe. Ezt sugallja már a rendelkezés szövege és az adott cikknek a jogellenes tevékenység vagy információ megjelölésére való használata is. Ezenfelül ez következik abból is, hogy a szolgáltató csak konkrét információk vonatkozásában képes teljesíteni azon kötelezettségét, hogy el kell távolítania a jogellenes információt, vagy meg kell szüntetnie az ahhoz való hozzáférést, amint ilyenről tudomást szerzett (a 2000/31 irányelv 14. cikke (1) bekezdésének b) pontja). Ezért a jogsértésekre való figyelmeztetésnek olyan konkrétnek kell lennie, hogy a címzett könnyen és behatóbb jogi vagy ténybeli vizsgálat nélkül meg tudja állapítani a jogsértést. A szerzői jogi védelem alatt álló jogi helyzetre való hivatkozás esetében tehát azonosítani kell a védelem alatt álló művet vagy a védelem alatt álló teljesítményt, és be kell mutatni a kifogásolt jogsértési formát, valamint kellően egyértelmű adatokkal kell szolgálni az érdekeltek szerzői jogi jogosultságára nézve.

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett negyedik kérdésről

- 21 A 2001/29 irányelv 8. cikkének (3) bekezdése értelmében a tagállamok biztosítják, hogy a jogosultak kérelmezhessék az ideiglenes intézkedést olyan közvetítő szolgáltatókkal szemben, akiknek a szolgáltatásait harmadik személy szerzői jog vagy szomszédos jogok megsértése céljából veszi igénybe.
- 22 Az a személy, aki anélkül, hogy a jogsértésben elkövetőként vagy közreműködőként részt venne, a védett jogi tárgy megsértéséhez bármely módon, szándékosan hozzájárul, a Bundesgerichtshof (szövetségi legfelsőbb bíróság, Németország) ítélkezési gyakorlata szerint zavaróként vonható felelősségre. E felelősség a magatartási kötelezettségek megsértését feltételezi, amelyek terjedelme ahhoz igazodik, hogy az egyedi esetben mi az észszerűen elvárható. Ha a zavaró olyan szolgáltató, akinek szolgáltatása a szolgáltatás igénybe vevője által küldött információ tárolásából áll, a Bundesgerichtshof (szövetségi legfelsőbb bíróság) ítélkezési gyakorlata szerint e szolgáltató főszabály szerint csak akkor tiltható el ideiglenes intézkedéssel, ha az egyértelmű jogsértésre való figyelmeztetést követően újból ilyen jogsértésre került sor.
- 23 Az eljáró bírósági tanács véleménye szerint az előzetes döntéshozatalra előterjesztett negyedik kérdésre igenlő választ kell adni. Az olyan szolgáltató esetében, akinek szolgáltatása a szolgáltatás igénybe vevője által küldött információ tárolásából áll, a 2000/31 irányelv 15. cikkének (1) bekezdése értelmében nem állapítható meg e szolgáltatót terhelő olyan általános kötelezettség, amely szerint az általa tárolt információkat nyomon kellene követnie, sem olyan általános kötelezettség, amely szerint jogellenes tevékenységre utaló tényeket vagy körülményeket kellene kivizsgálnia. A 2000/31 irányelv 14. cikkének (1) bekezdése értelmében továbbá az ilyen szolgáltatót nem terheli felelősség a szolgáltatás igénybe vevőjének kérésére tárolt információért,

azzal a feltétellel, hogy a) nincsen tényleges tudomása jogellenes tevékenységről vagy információról, és – ami a kárigényeket illeti – nincsen tudomása olyan tényekről vagy körülményekről, amelyek nyilvánvalóan jogellenes tevékenységre vagy információra utalnának; vagy b) amint ilyenről tudomást szerzett, haladéktalanul intézkedik az információ eltávolításáról vagy az ahhoz való hozzáférés megszüntetéséről. Ez alapján a harmadik személyek által információátvitelre használt internetes platform olyan üzemeltetőjével szemben, akinek nincsen tényleges tudomása jogellenes tevékenységről vagy információról, eltiltás sem követelhető.

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett ötödik kérdéstről

- 24 A 2004/48 irányelvet, amelyet 2. cikkének (1) bekezdése értelmében alkalmazni kell az uniós jogban vagy az érintett tagállam nemzeti jogában foglalt bármely szellemi tulajdonjog megsértése esetén, a 2001/29 irányelv 2–6. és 8. cikkének sérelme nélkül kell alkalmazni (a 2004/48 irányelv 2. cikkének (2) bekezdése), és az nem érinti a 2000/31 irányelv 12–15. cikkét (a 2004/48 irányelv 2. cikkének (3) bekezdése). A 2004/48 irányelv különbséget tesz a jogsértő és az olyan közvetítők között, akiknek szolgáltatásait harmadik személy a szellemi tulajdonjog megsértése céljából veszi igénybe (lásd az irányelv 11. és 13. cikkét). Az ilyen közvetítőkre, amennyiben szolgáltatásaikat harmadik személy szerzői jog vagy szomszédos jogok megsértése céljából veszi igénybe, a 2001/29 irányelv 8. cikkének (3) bekezdése közvetítő szolgáltatóként, amennyiben pedig szolgáltatásaik a szolgáltatás igénybe vevője által küldött információ tárolásából állnak, a 2000/31 irányelv 14. cikkének (3) bekezdése szolgáltatóként hivatkozik.
- 25 Ha a harmadrendű alperes magatartása a 2001/29 irányelv 3. cikkének (1) bekezdése értelmében vett „közvetítés” cselekményének minősül, a harmadrendű alperest a 2004/48 irányelv értelmében vett jogsértőnek kell tekinteni, akivel szemben eltiltás (a 2004/48 irányelv 11. cikkének első mondata, az UrhG 97. §-ának (1) bekezdése), kártérítés fizetése (a 2004/48 irányelv 13. cikkének (1) bekezdése, az UrhG 97. §-ának (2) bekezdése) és a gazdagodás megtérítése (a 2004/48 irányelv 13. cikkének (2) bekezdése, az UrhG 102a. §-a) követelhető. Ha a harmadrendű alperes magatartása a 2000/31 irányelv 14. cikke (1) bekezdésének hatálya alá tartozik, a harmadrendű alperest a 2004/48 irányelv értelmében vett közvetítőnek kell tekinteni, akit nem terhel felelősség, amennyiben teljesülnek az említett rendelkezés a) és b) pontja szerinti feltételek, és aki ellenkező esetben ugyanolyan felelősséggel tartozik, mint a jogsértő.
- 26 Kérdéses, hogy a harmadrendű alperes akkor is olyan, a 2004/48 irányelv értelmében vett jogsértőnek tekintendő-e, akivel szemben nemcsak eltiltás, hanem kártérítés fizetése és a gazdagodás megtérítése is követelhető, ha magatartása sem a 2001/29 irányelv 3. cikkének (1) bekezdése értelmében vett „közvetítés” cselekményének nem minősül, sem a 2000/31 irányelv 14. cikkének hatálya alá nem tartozik. Az eljáró bírósági tanács véleménye szerint e kérdésre igenlő választ kell adni, mert annak a személynek, aki jogsértés megvalósításában működik közre, a 2004/48 irányelv alapján vagy közvetítőnek, vagy jogsértőnek kell lennie,

és ezért csak jogsértő lehet, ha közreműködése nem olyan szolgáltatások nyújtására korlátozódik, amelyeket harmadik személy a szellemi tulajdonjog megsértéséhez vesz igénybe. Ez alapján nemcsak az a felhasználó minősül jogsértőnek, aki megkerülhetetlen szerepet játszik a nyilvánossághoz közvetítésben, és magatartása következményeinek teljes tudatában – tehát szándékosan és célzottan –, közvetítőként jár el harmadik személyek irányában a védelem alatt álló mű vagy a védelem alatt álló teljesítmény hozzáférhetővé tételével, hanem az eljáró bírósági tanács véleménye szerint sokkal inkább az a szolgáltató is, aki a platformjának felhasználói által megvalósított nyilvánossághoz közvetítés során nem semleges szerepre szorítkozik, hanem tevőleges szerepet játszik.

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett hatodik kérdésről

- 27 A 2004/48 irányelv 13. cikke (1) bekezdésének első mondata értelmében a tagállamok biztosítják, hogy az illetékes bíróságok a sértett fél kérelmére elrendeljék, hogy a jogsértő, aki tudta, vagy kellő gondosság mellett tudnia kellett volna, hogy jogsértést valósít meg, a jogosult számára a jogsértés folytán elszenvedett tényleges kárnak megfelelő kártérítést fizessen.
- 28 Az UrhG 97. §-a (2) bekezdésének első mondata szerint az a személy, aki jogellenesen szerzői jogot vagy a szerzői jogról szóló törvény alapján védelem alatt álló más jogot sért, köteles megtéríteni az ennek következtében a jogaiban megsértett személynek okozott kárt, ha a cselekményt szándékosan vagy gondatlanságból követi el. Annak kérdését, hogy valaki polgári jogi szempontból elkövetőként vagy közreműködőként tartozik-e felelősséggel a valamely oltalmi jog megsértéséhez hasonló szerződésen kívüli károkozásért, a Bundesgerichtshof (szövetségi legfelsőbb bíróság) ítélezési gyakorlata értelmében főszabály szerint a büntetőjogban kifejlesztett jogelvek alapján kell megítélni. A felperes jogainak a platformjának felhasználói által elkövetett megsértésében játszott tevőleges szerepe miatt a 2004/48 irányelv 11. cikkének első mondata és 13. cikke értelmében vett jogsértőnek tekintendő harmadrendű alperes esetében ezen elvek alapján bűnsegédi felelősség jöhet szóba. Bűnsegéd az, aki másnak az általa szándékosan elkövetett jogellenes cselekmény elkövetéséhez szándékosan segítséget nyújt.
- 29 Ezt követően felmerül a kérdés, hogy függővé tehető-e attól az ilyen jogsértő 2004/48 irányelv 13. cikke (1) bekezdésének első mondata szerinti kártérítés-fizetési kötelezettsége, hogy a jogsértő mind az általa megvalósított jogsértés, mind a harmadik személy által megvalósított jogsértés esetében szándékosan járt el.
- 30 Esetleg ilyen helyzetekben is elegendőnek kell lennie a 2004/48 irányelv 13. cikke (1) bekezdésének első mondata szerinti kártérítési igény fennállásához, hogy a jogsértőnek kellő gondosság mellett tudnia kellett volna, hogy jogsértést valósít meg. Ez esetben a bűnsegéd kártérítési felelőssége már gondatlanság esetén is szóba jöhet. A tevőleges szerepet játszó szolgáltató felelőssége ennél fogva

szigorúbb, mint azon szolgáltatóé, aki semleges szerepet játszik, és ezért a 2000/31 irányelv 14. cikkének hatálya alá tartozik; a 2000/31 irányelv 14. cikke (1) bekezdésének a) pontja alapján e szolgáltató felelőssége a jogellenes tevékenységről vagy információról való tényleges tudomást feltételez.

- 31 Ezt követően felmerül továbbá a kérdés, hogy milyen követelményeket kell támasztani a jogsértő szándékával vagy –amennyiben ez elegendő– gondatlanságával szemben a harmadik személy által megvalósított jogsértést illetően. A Bundesgerichtshof (szövetségi legfelsőbb bíróság) ítélkezési gyakorlata szerint a közreműködő oldalán a harmadik személy által elkövetett főcselekményt illetően legalább eshetőleges szándéknak kell fennállnia, amelynek magában kell foglalnia a jogellenességről való tudomást is. Ennek körében a szándéknak és a jogellenességről való tudomásnak egy konkrét főcselekményre kell vonatkoznia. Az internetes platform üzemeltetője közreműködőként fennálló kártérítési felelősségének megállapításához ezért nem elegendő, hogy az üzemeltető tudta, hogy a felhasználók szellemi tulajdonjogok megsértéséhez veszik igénybe a platformot, ha e tudomás nem konkrét jogsértésekre vonatkozik.
- 32 A Bíróság a 2017. április 26-i Stichting Brein ítéletben (C-527/15, EU:C:2017:300, 50. pont) és a 2017. június 14-i Stichting Brein ítéletben (C-610/15, EU:C:2017:456, 45. pont) elegendőnek tekintette, hogy az alperesek tudatosan követtek el veszélyes cselekményt, és általánosságban számoltak jogellenes felhasználással. Ha a kártérítési igény tevőleges szerepet játszó szolgáltatóval szembeni fennállásához elegendő, hogy a szolgáltató csak általánosságban tudta, vagy kellő gondosság mellett csak általánosságban kellett volna tudnia, hogy a platformon jogsértésekre kerül sor, akkor felelőssége e tekintetben is szigorúbb, mint azon szolgáltatóé, aki semleges szerepet játszik, és ezért a 2000/31 irányelv 14. cikkének hatálya alá tartozik.